

РЕШЕНИЕ

№ 3428

гр. София, 25.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав,
в публично заседание на 15.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Стоева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **257** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК.

Образувано е по жалба на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ срещу констативен протокол с № 03-01-63/19.10.2022г. от проверка и контрол на язовирната стена и съоръженията към нея и документацията за експлоатацията, издаден от инспектори в РО НЯСС „С. България“, Офис В., на Главна дирекция „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях“ към Държавна агенция за метрологичен и технически надзор, в частта му, касаеща предписание „Да се извършат ремонтно-възстановителни работи за постигане геометричния профил на короната на язовирната стена“ и „Да се извършат ремонтно-възстановителни работи на основния изпускател, преливника, бързотока и енергогасителя след преливника“ (Раздел V, т. 2 от КП № 03-01-63/19.10.2022г.).

С жалбата са въведени възражения за незаконосъобразност на акта поради липса на компетентност на органа, който го е издал, неспазване на установената форма, допуснати съществени нарушения на административнопроизводствени правила, както и издаването му в противоречие с материалноправни разпоредби - основания за оспорване на индивидуалния административен акт по чл. 146, т. 1, т. 2, т. 3 и т. 4 АПК.

Твърди се, че язовир " Кирадгията", находящ се в поземлен имот с кадастрален идентификатор 02590.33.214 в землището на [населено място], общ. В., м. „ Меличовец“, е предоставен за управление на Държавно предприятие "Управление и стопанисване на язовири", поради което жалбоподателят упражнява правата и

изпълнява задълженията на собственик съгласно чл. 139д от Закона за водите. Сочи се, че с оспорения констативен протокол от проверка и контрол на язовирната стена и съоръженията към нея и документацията за експлоатацията на гореописания язовир служителите на ДАМТН са дали на основание чл. 190а, ал. 1, т. 3 вр. чл. 190а, ал. 2 от Закона за водите на жалбоподателя, в качеството му на лице, което упражнява правата и задълженията на собственик на язовирната стена и съоръженията към нея, предписания в раздел V, т. 2 от протокола, а именно: „ да се извършат ремонтно-възстановителни работи за постигане геометричния профил на короната на язовирната стена“ и „ да се извършат ремонтно-възстановителни работи на основния изпускател, преливника, бързотока и енергогасителя след преливника“. Поддържа се, че на председателя на ДАМТН и оправомощените от него лица не са дадени права да дават предписания за извършването на ремонти и други технически дейности за привеждането на язовирната стена и съоръженията към нея в изправно техническо състояние, каквито по своята същност представляват цитираните предписания. Жалбоподателят счита, че на основание чл. 138, ал. 3, т. 5 вр. чл. 138а, ал. 5 от Закона за водите компетентният орган, който има право, респективно законово основание да дава предписания за привеждане в готовност за безопасна експлоатация на язовирите и съоръженията към тях в нормални, екстремни и аварийни условия на работа, в т.ч. за извършването на ремонти и други технически дейности за привеждането на язовирната стена и съоръженията към нея в изправно техническо състояние, са комисиите по чл. 138а, ал. 3 от Закона за водите, които се назначават от областния управител, в чийто състав са включени лица с необходимата квалификация за извършване на дейностите по чл. 138а, ал. 3, т. 1 – 6 ЗВ, вкл. да дават такива предписания. Сочи, че оспореният акт е издаден при липса на фактически и правни основания за това, т.е., не е спазена установената в чл. 59 АПК форма. Развиват се доводи за липсата на изложени мотиви, както и за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, доколкото не е дадена възможност на жалбоподателя да участва в производството.

По изложените в жалбата съображения се иска от съда да отмени оспорения констативен акт и даденото с него предписание. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

В проведеното открито съдебно заседание жалбоподателят Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ се представлява от юрк. Я., който поддържа оспорването на акта, а по същество прави искане за неговата отмяна поради незаконосъобразност. Претендира разноси по делото.

Ответниците, редовно уведомени, не се явяват и не се представляват. В представено писмено становище оспорват жалбата.

Административен съд София - град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства по чл.235, ал.2 ГПК във вр. чл.144 АПК, приема за установено следното от фактическа страна:

Не се спори, а и се установява от представения договор за дарение № Д-Д-6/13.09.2019 г., че [община] е дарила на държавата, представлявана от областния управител на област В., недвижими имоти - публична държавна собственост, сред които и язовир „ Кираджията“, актуван с А. № 331 от 12.09.2001 г., находящ се в поземлен имот с идентификатор 02590.33.214 по КККР на [населено място], общ. В., обл. В., м. „ Меличовец“, одобрени със Заповед № РД-18-1075/09.05.2018 г. на

изпълнителния директор на АГКК, с площ от 108.397 дка, с начин на трайно ползване: язовир. На това основание е съставен акт № 3745 от 16.12.2019 г. за същия имот, с който правата за управление на язовира са предоставени на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“.

В тази връзка жалбоподателят по силата на чл. 139д ЗВ упражнява правата и изпълнява задълженията на собственик на язовирната стена и съоръженията към нея на язовира.

От преписката се установява, че е извършена проверка на техническото и експлоатационно състояние на язовир „Кираджията“, за което е съставен Констативен протокол № 03-01-63/19.10.2022 г. от инспектори в РО „С. България“ – офис В. на ГД „НЯСС“ към ДАМТН. С този протокол в раздел V, т. 2 са дадени следните предписания по осъществяване на безопасна техническа експлоатация: 1. да се извършат ремонтно-възстановителни работи за постигане геометричния профил на короната на язовирната стена; 2. да се извършат ремонтно-възстановителни работи на основния изпускател, преливника, бързотока и енергогасителя след преливника. Определен е срок за изпълнение на предписанията – начало до един месец след избор на изпълнител по обществена поръчка.

В раздел II от оспорвания констативен протокол са изложени следните констатации относно състоянието на язовира към момента на проверката: Констатират се хлътвания по короната на язовирната стена, водният откос е чист, изправен, въздушният откос е почистен, в зоната над дренажната призма се наблюдава теч в дясната част на въздушния откос; основен изпускател – работещ, в шахта откъм въздушния откос, установена е корозия на стоманената тръба на спирателен кран; преливникът е изправен; бързоток на преливника - неизправен, разрушен в края; енергогасителят след бързотока на преливника е неизправен, тъй като е изцяло разрушен; няма изградена К.. Отражено е, че не са изпълнени изцяло предписанията, дадени с Протокол № О.-20/03.06.2022 г. от комисиите, назначени със заповед на областните управители по чл. 138А, ал. 3 ЗВ.

Отразено е в протокола, че проверката е извършена в присъствието на ръководител регионално звено – [населено място] към ДПУСЯ, което обстоятелство е удостоверено с подпис на последния.

По делото е представена Заповед № А-776/22.12.2021 г. на председателя на ДАМТН, от която се установява, че същият е оправомощил служителите, съставили Констативен протокол № 03-01-63/19.10.2022 г. – т. 31 и т. 34 от заповедта, за следното: 1. да контролират предписанията на комисиите по чл. 138а, ал. 3 от Закона за водите; 2. да контролират мерките за осигуряване на изправното техническо състояние на язовирните стени и съоръженията към тях и за безопасната им експлоатация; 3. да контролират дейностите по извеждане от експлоатация и/или ликвидация на язовирни стени и съоръжения към тях; 4. да изискват необходимите данни, сведения, обяснения и друга информация; 5. да дават предписания на собствениците на язовирни стени и/или на съоръженията към тях, както и да определят срок за тяхното изпълнение; 6. да съставят актове за установяване на административни нарушения по чл. 200, ал. 1, т. 13а, т. 18, т. 22 и т. 38 – 43 вкл. от Закона за водите.

Като писмени доказателства по делото са представени констативен протокол № 03-01-33/19.05.2022 г., от който се установява, че на посочената дата е извършена проверка относно техническото и експлоатационно състояние на язовира, протокол №

12-ТП-03 от 02.03.2022 г. и протокол № 12ІТП-09 от 08.09.2022 г. за извършени технически прегледи.

При така установеното от фактическа страна съдът формира следните правни изводи: Жалбата е допустима, тъй като е подадена в срок, срещу административен акт, подлежащ на съдебно оспорване, от надлежна страна - адресат на оспорваното предписание и при наличие на правен интерес.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Според чл. 146 вр. чл. 168 АПК съдът следва да провери издаден ли е актът от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материалноправните и процесуалноправните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Актът е постановен от компетентен орган по смисъла на чл. 190а, ал. 1, т. 3, вр. чл. 190, ал. 4 от ЗВ - длъжностни лица в РО „С. България“ – офис В. на ГД „НЯСС“ към ДАМТН, които видно от т. 31 и т. 34 от Заповед № А-776/22.12.2021 г. на председателя на ДАМТН са оправомощени да дават задължителни предписания по спазване и прилагане на приложимата нормативна уредба.

Според чл. 190а, ал. 1, т. 3 от Закона за водите (ЗВ) председателят на ДАМТН или оправомощените от него длъжностни лица по чл. 190, ал. 4 имат право да дават предписания на собствениците на язовирни стени и/или на съоръженията към тях съобразно правомощията си по този закон и наредбата по чл. 141, ал. 2, както и да определят срок за тяхното изпълнение.

Аналогична е разпоредбата на чл. 117, т. 3 от Наредбата за условията и реда за осъществяване на техническата и безопасната експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях и за осъществяване на контрол за техническото им състояние (Наредбата), според която при изпълнението на правомощията по чл. 116 контролните органи от ДАМТН имат право да дават предписания на собствениците на язовирни стени и/или съоръженията към тях съобразно правомощията си по Закона за водите и тази наредба, както и да определят срок за тяхното изпълнение.

Съгласно чл. 10, ал. 4 ЗВ политиката, свързана с контрола върху техническото състояние и безопасната експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях, се осъществява от председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор. Съобразно чл. 140, ал. 2, т. 1 ЗВ председателят на ДАМТН или оправомощени от него длъжностни лица осъществяват контрол за изпълнение на дейностите по чл. 138, ал. 4, т. 8 ЗВ, а именно изпълнение на мерки за поддържане на язовирните стени и съоръженията към тях в изправно техническо състояние и осигуряване на безопасната им експлоатация.

Горното налага извод, че за председателя на ДАМТН и за оправомощени от него длъжностни лица са налице законодателно уредени правомощия в чл. 140, ал. 2, т. 1 вр. чл. 138, ал. 4, т. 8 ЗВ, касаещи извършване на контрол по техническото състояние на язовирните стени, а според чл. 190а, ал. 1, т. 3 ЗВ могат да се дават предписания по повод осъществяване на тези правомощия. Именно в съответствие с контролните им правомощията са дадени обжалваните предписания, насочени за осигуряване изправното техническо състояние на язовирната стена – да се извършат ремонтно-възстановителни работи за постигане геометричния профил на короната на язовирната стена и да се извършат ремонтно-възстановителни работи на основния изпускател, преливника, бързотока и енергогасителя след преливника. В тази връзка не се констатира порок на предписанието по чл. 146, ал. 1 АПК, поради което са

неоснователни възраженията за липсата на компетентност на органа, издал акта.

Оспореният акт е издаден в писмена форма и съдържа нормативно установените в чл. 59, ал. 2 АПК реквизити. Посочени са обективно и пълно фактическите основания за неговото постановяване, а именно констатирани хлътвания по короната на язовирната стена, наличие в зоната над дренажната призма на теч в дясната част на въздушния откос, установена корозия на стоманената тръба на спирателен кран, неизправности на бързотока на преливника, както и на енергогасителя след бързотока на преливника, водещи до неизправност на язовирната стена. Волята на административния орган е ясно изразена, не съществуват пропуски или грешки, което е предпоставка за правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигурява възможност на оспорващия да организира адекватно защитата си във висиящия съдебен процес. В тази връзка не се установява порок във формата по смисъла на чл. 146, т. 2 АПК, който да обуславя отмяна на акта.

Не може да се сподели становището на жалбоподателя, че с оспорваните предписания не ставало ясно какви са съображенията на контролните органи да задължат ДПУСЯ да извърши действията, предмет на същите, отразени в раздел V, т. 2 на констативния протокол с № 03-01-63/19.10.2022 г., тъй като в него по ясен и недвусмислен начин е описано състоянието на язовира.

Не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Преценката на административния орган в случая е направена, след като са обсъдени всички релевантни за случая факти и обстоятелства в изпълнение на разпоредбите на чл. 35 и чл. 36 АПК, изискващи индивидуалният административен акт да се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая. Съобразно служебното начало в административния процес административният орган е извършил надлежна проверка на място, на която е установено наличието на свличане в участъка над спирателния кран на основния изпускател. Посоченото е довело до правилно установяване на релевантните за случая факти.

Не е нарушено и накърнено правото на защита на жалбоподателя в хода на производството. Представител на собственика на язовира е присъствал на проверката и се е подписал, без да направи възражения срещу констатациите по протокола. В случай че жалбоподателят не се е запознал с всички събрани по преписката доказателства, това процесуално право той може да упражни в пълен обем в съдебния процес, като оспори писмените доказателства или представи нови такива.

Не са допуснати нарушения на материалния закон.

Съгласно чл. 190а, ал. 1, т. 3 ЗВ председателят на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор или оправомощените от него длъжностни лица имат право да дават предписания на собствениците на язовирни стени и/или на съоръженията към тях съобразно правомощията си по този закон и наредбата, както и да определят срок за тяхното изпълнение.

Според чл. 4, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за осъществяване на техническата и безопасната експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях и за осъществяване на контрол за техническото им състояние (Наредбата) собственикът на язовира стопанисва, поддържа, организира, провежда, ръководи и осъществява техническата и безопасната му експлоатация и опазването на околната среда. Съгласно чл. 7 от Наредбата собственикът отговаря за изпълнението на всички изисквания по Закона за водите и за осигуряването на безопасна експлоатация на

язовирите. В случая ДПУСЯ е адресат на посочените норми, тъй като според чл. 139д ЗВ при осъществяването на своята дейност има правата и задълженията на собственик на язовирните стени и съоръженията към тях.

В Глава втора, Раздел I от Наредбата са регламентирани изисквания за гарантиране сигурността на язовирите, язовирните стени и съоръженията към тях в условията на експлоатация. Несъмнено констатираните хлътвания по короната на язовирната стена, наличие в зоната над дренажната призма на теч в дясната част на въздушния откос, установена корозия на стоманената тръба на спирателния кран, неизправности на бързотока на преливника, както и на енергогасителя след бързотока на преливника представляват отклонение от изискванията за конструктивната сигурност и технологична сигурност на язовирните стени и съоръженията към тях, регламентирани в чл. 46 и чл. 47 от Наредбата. В този смисъл техническото състояние на язовира е неизправно - частично работоспособно по смисъла на чл. 50, т. 2 от Наредбата, изискващо предприемане на ремонтни работи. При това положение съответства на закона даденото предписание за предприемане на действия за извършване на ремонтно-възстановителни работи за постигане геометричния профил на короната на язовирната стена, както и на основния изпускател, преливника, бързотока и енергогасителя след преливника.

Предписанията съответстват на целта на закона. Законодателят е преценил, че е от особено важно обществено значение спазването на изискванията за гарантиране сигурността на язовирите, язовирните стени и съоръженията към тях. Целта на ЗВ е да се предотвратят или намалят вредните последици за човешкия живот и здраве и околната среда, като тази цел се постига именно чрез извършване на контрол за техническото състояние и безопасната експлоатация на язовирните стени и съоръженията към тях.

След като язовир „Кираджията“ е класифициран в първа висока степен на потенциална опасност, неговият собственик е задължен да го поддържа в изправно техническо състояние, което да осуетява по всякакъв начин настъпването на наводнения и други неблагоприятни вредни последици, пряко застрашаващи здравето и живота на гражданите и целостта на техническата инфраструктура.

По горните съображения съдът приема, че жалбата е неоснователна, поради което на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно АПК направеното оспорване следва да се отхвърли.

По разноските:

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 3 АПК ответната страна има право на разноски, които са в размер на 100 лева за юрисконсултско възнаграждение, съответстващо на чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ вр. чл. 37 ЗПрП.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Държавно предприятие „Управление и стопанисване

на язовирите“ срещу дадените предписания в раздел V, т. 2 от констативен протокол с № 03-01-63/19.10.2022 г., издаден от инспектори в РО НЯСС „С. България“, Офис В., на Главна дирекция „ Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях“ към Държавна агенция за метрологичен и технически надзор.

ОСЪЖДА Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовирите“ да заплати на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор сумата в размер на 100 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: